

Ι Λ Ι Α Δ Ο Σ

Ρ Α Ψ Ω Ι Δ Ι Α Ρ.

SUMMARIUM.

Occiso Patroclo arma detrahentem Euphorbum interficit Menelaus (1-60): Hector autem, Apollinis menitu, ab insequendo Automedonte reversus, exuvias aufert, dum Menelaus Aiace[m] maiorem ad cadaver tuendum arcessit; quin illud quoque mutilatum abstulisset, nisi Ajax accurrisset (61-139). Aiace[m] cedit Hector; sed, Glauci obiurgatione stimulatus, mox Achillis armis superbiens redit ad corpus eripiendum, ac fortissimum quemque suorum in eandem pugnam accendit; simul, a Menelao convocati, advolant strenuissimi Achivorum (140-261). Sic uno in loco acerrima dimicatione orta, Menelaus et Hector cum catervis uterque suis ancipiti fortuna in diversa contendunt: illi, ut Patrocli corpus defendant; hi, ut ad ludibrium trahant (262-425). Achillis equis, casum Patrocli dolentibus, vigorem reddit Iuppiter, eosque in proelium reducit Automedon, socio assumpto Alcimedonte (426-483). Statim adoriuntur currum Hector, Aeneas, alii, ut nobiles equos capiant; at impetum eorum fortiter sustinent Achivi, qui etiam cadaver propugnant, quum Menelaum novis viribus implet Minerva, Hectorem hortatur Apollo, annuente Iove (484-596). Tandem inclinat Achiva acies, ipse etiam Ajax Telamonius trepidat, cuius iussa Menelaus Antilochum caesi Patrocli et acceptae cladis nuntium ad Achillem mittit (597-701); idemque Menelaus cum Merione cadaver ad naves deportare audent, comitatu fretus Aiace[m], ingruentes hostes arcentium (702-761).

Ι Δ Ι Α Δ Ο Σ Ρ.

Μενελάου ἀριστεία.

Οὐδ' ἔλαθ' Ἀτρεὺς υἱόν, Ἀρηΐφιλον Μενέλαον,
Πάτροκλος Τρώεσσι δαμείς ἐν δηϊότητι.

βῆ δὲ διὰ προμάχων, κεκορυθμένος αἶθοπι χαλκῷ·
ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ βαῖν', ὥς τις περὶ πόρτακι μήτηρ,
πρωτοτόκος, κινυρή, οὐ πρὶν εἰδυῖα τόκοιο·

5

ὥς περὶ Πατρόκλῳ βαῖνε ξανθὸς Μενέλαος.
πρόσθε δέ οἱ δόρυ τ' ἔσχε καὶ ἀσπίδα πάντοσ' εἵσθην,
τόν κτάμεναι μεμαώς, ὅστις τοῦγ' ἀντίος ἔλθοι.

οὐδ' ἄρα Πάνθου υἱὸς εὐμμελὴς ἀμέλησεν
Πατρόκλοιῳ πεσόντος ἀμύμονος· ἄγχι δ' ἄρ' αὐτοῦ
ἔσθη, καὶ προσέειπεν Ἀρηΐφιλον Μενέλαον·

10

Ἀτρεΐδη Μενέλαε, Διοτρεφές, ὄρχαμε λαῶν,
χάζεο, λείπε δὲ νεκρόν, ἕα δ' ἔναρα βροτόεντα!
οὐ γάρ τις πρότερος Τρώων κλειτῶν τ' ἐπικούρων
Πάτροκλον βάλε δουρὶ κατὰ κρατερὴν ὕσμίνην·
τῷ με ἕα κλέος ἐσθλὸν ἐνὶ Τρώεσσιν ἀρέσθαι,
μή σε βάλῃ, ἀπὸ δὲ μεληιδέα θυμὸν ἔλωμαι.

15

- Τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη ξανθὸς Μενέλαος
 Ζεῦ πάτερ, οὐ μὲν καλόν, ὑπέρβιον εὐχετάσθαι.
 20 οὐτ' οὖν πορδάλιος τόσσον μένος, οὔτε λέοντος,
 οὔτε συὸς κάπρου ὀλοόφρονος, οὔτε μέγιστος
 θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι πέρι σθένει βλεμεαίνει,
 ὅσσον Πάνθου νῆες ἑὺμμελῖαι φρονέουσιν.
 οὐδὲ μὲν οὐδὲ βίη Ὑπερήνορος ἵπποδάμοιο
 25 ἧς ἤβης ἀπόνηθ', ὅτε μ' ὦνατο, καὶ μ' ὑπέμεινεν,
 καὶ μ' ἔφατ' ἐν Δαναοῖσιν ἐλέγχιστον πολεμιστὴν
 ἔμμεναι· οὐδέ ἔφημι, πόδεσσί γε οἷσι κίοντα,
 εὐφροῆναι ἄλοχόν τε φίλην, κεδνούς τε τοκῆας.
 ὣς θην καὶ σὸν ἐγὼ λύσω μένος, εἴ κέ μευ ἄντα
 30 στήης· ἀλλὰ σ' ἔγωγ' ἀναχωρήσαντα κελεύω
 ἐς πληθὺν ἵεναι, μηδ' ἀντίος ἵστασ' ἐμεῖο,
 πρὶν τι κακὸν παθεῖν· ῥεχθὲν δὲ τε νήπιος ἔγνω.
 Ὡς φάτο, τὸν δ' οὐ πείθεν· ἀμειβόμενος δὲ προσηύδα·
 νῦν μὲν δῆ, Μενέλαε Διοτρεφές, ἧ μάλα τίσεις
 35 γνωτὸν ἐμόν, τὸν ἔπεφνες, ἐπενχόμενος δ' ἀγορεύεις·
 χήρωσας δὲ γυναῖκα μυχῶ θαλάμοιο νέοιο,
 ἄρητὸν δὲ τοκεῦσι γόον καὶ πένθος ἔθηκας.
 ἧ κέ σφιν δειλοῖσι γόου κατάπαυμα γενοίμην,
 εἴ κεν ἐγὼ κεφαλὴν τε τεῖν καὶ τεύχε' ἐνείκας,
 40 Πάνθῳ ἐν χεῖρεσσι βάλω καὶ Φρόντιδι δίη.
 ἀλλ' οὐ μὰν ἔτι δηρὸν ἀπείρητος πόνος ἔσται,
 οὐδέ τ' ἀδῆριτος, ἦτ' ἀλκῆς, ἦτε φόβοιο.
 Ὡς εἰπὼν, οὔτησε κατ' ἀσπίδα πάντοσ' εἶσιν·
 οὐδ' ἔρῳηξεν χαλκόν· ἀνεγνάμφθη δέ οἱ αἰχμὴ
 45 ἀσπίδ' ἐνὶ κρατερῇ. ὁ δὲ δεύτερος ὤρνυτο χαλκῷ
 Ἀτρεΐδης Μενέλαος, ἐπενξάμενος Διὶ πατρί·

ἄψ δ' ἀναχαζομένοιο, κατὰ στομάχοιο θέμεθλα
 νύξ, ἐπὶ δ' αὐτὸς ἔρεισε, βαρεῖη χειρὶ πιθήσας·
 ἀντικρὺ δ' ἀπαλοῖτο δι' αὐχένος ἤλυθ' ἀκωκή.
 δούπησεν δὲ πεσών, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ. 50

αἵματι οἱ δέοντο κόμαι, Χαρίτεσσιν ὁμοῖαι,
 πλοχμοὶ θ', οἱ χρυσῶ τε καὶ ἀργύρῳ ἐσφήκωντο.
 οἷον δὲ τρέφει ἔρνος ἀνὴρ ἐριθηλὲς ἐλαίης
 χώρῳ ἐν οἰοπόλῳ, ὅθ' ἄλις ἀναβέβρυχεν ὕδωρ,
 καλόν, τηλεθάον· τὸ δέ τε πνοιῇ δονέουσιν 55

παντοίων ἀνέμων, καὶ τε βρύει ἀνθεῖ λευκῷ·
 ἐλθὼν δ' ἐξαπίνης ἄνεμος σὺν λαίλαπι πολλῇ
 βόθρου τ' ἐξέστρεψε, καὶ ἐξετάνυσσ' ἐπὶ γαίῃ·
 τοῖον Πάνθου νῖον εὐμμελίην Εὐφορβον
 Ἀτρεΐδης Μενέλαος ἐπεὶ κτάνε, τεύχε' ἐσύλα. 60

Ὡς δ' ὅτε τίς τε λέων ὄρεσίτροφος, ἄλκι πεποιθώς,
 βοσκομένης ἀγέλης βοῦν ἄρπάσῃ, ἥτις ἀρίστη·
 τῆς δ' ἐξ αὐχέν' ἔαξε, λαβὼν κρατεροῖσιν ὁδοῦσιν,
 πρῶτον, ἔπειτα δέ θ' αἶμα καὶ ἔγκατα πάντα λαφύσσει,
 δῶν· ἀμφὶ δὲ τόνγε κύνες ἄνδρες τε νομῆες 65
 πολλὰ μάλ' ἰύζουσιν ἀπόπροθεν, οὐδ' ἐθέλουσιν
 ἀντίον ἐλθέμεναι· μάλα γὰρ χλωρὸν δέος αἰρεῖ·
 ὥς τῶν οὕτινι θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἐτόλμα
 ἀντίον ἐλθέμεναι Μενελάου κυδαλίμοιο.

ἔνθα καὶ ῥεῖα φέροι κλυτὰ τεύχεα Πανθοίδαο 70
 Ἀτρεΐδης, εἰ μὴ οἱ ἀγάσσατο Φοῖβος Ἀπόλλων,
 ὃς ῥά οἱ Ἑκτορ' ἐπῶρσε, θοῶ ἁτάλαντον Ἀρηϊ,
 ἀνέρι εἰσάμενος, Κικόνων ἡγήτορι Μέντη·
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Ἑκτορ, νῦν σὺ μὲν ὧδε θεῖς, ἀκίχῃτα διώκων, 75

- ἔππους Αἰακίδαο δαΐφρονος· οἱ δ' ἄλεγεινοὶ
 ἀνδράσι γε θνητοῖσι δαμήμεναι, ἢ δ' ὀχέεσθαι,
 ἄλλω γ' ἢ Ἀχιλλῆϊ, τὸν ἄθανάτη τέκε μήτηρ.
 τόφρα δέ τοι Μενέλαος Ἀρήϊος, Ἀτρεὺς υἱός,
 80 Πατρόκλῳ περιβάς, Τρώων τὸν ἄριστον ἔπεφνεν,
 Πανθοίδην Εὐφορβον, ἔπαυσε δὲ θούριδος ἄλκῃς.
 Ὡς εἰπὼν ὁ μὲν αὐτὶς ἔβη θεὸς ἄμ πόνον ἀνδρῶν·
 Ἐκτορα δ' αἶνὸν ἄχος πύκασε φρένας ἀμφιμελαίνας.
 πάπτηνεν δ' ἄρ' ἔπειτα κατὰ στίχας· αὐτίκα δ' ἔγνω
 85 τὸν μὲν ἀπαινύμενον κλυτὰ τεύχεα, τὸν δ' ἐπὶ γαίῃ
 κείμενον· ἔορρει δ' αἶμα κατ' οὐταμένην ὠτειλήν.
 βῆ δὲ διὰ προμάχων, κεκορυθμένος αἶθοπι χαλκῷ,
 ὄξεα κεκληγώς, φλογὶ εἵκελος Ἥφαιστοιο
 ἀσβέστω· οὐδ' υἱὸν λάθην Ἀτρεὺς ὄξυ βοήσας·
 90 ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·
 Ὡ μοι ἐγὼν, εἰ μὲν κε λῖπω κάτα τεύχεα καλὰ,
 Πάτροκλόν θ', ὅς κεῖται ἐμῆς ἔνεκ' ἐνθάδε τιμῆς·
 μή τις μοι Δαναῶν νεμεσήσεται, ὅς κεν ἴδῃται.
 εἰ δέ κεν Ἐκτορι μῦθος ἐὼν καὶ Τρωσὶ μάχωμαι
 95 αἰδεσθεῖς, μήπως με περιστήωσ' ἓνα πολλοί·
 Τρῶας δ' ἐνθάδε πάντας ἄγει κορυθαίολος Ἐκτωρ.
 ἀλλὰ τίη μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός;
 ὅππότε ἄνῃς ἐθέλῃ πρὸς δαίμονα φωτὶ μάχεσθαι,
 ὃν κε θεὸς τιμᾷ, τάχα οἱ μέγα πῆμα κυλίσθῃ.
 100 τῷ μ' οὐ τις Δαναῶν νεμεσήσεται, ὅς κεν ἴδῃται
 Ἐκτορι χωρήσαντ', ἐπεὶ ἐκ θεόφιν πολεμίζει.
 εἰ δέ που Αἴαντός γε βοὴν ἀγαθοῖο πνθοίμην,
 ἄμφω κ' αὐτὶς ἰόντες ἐπιμνησαίμεθα χάρις,
 καὶ πρὸς δαίμονά περ, εἴ πως ἐρυσσάμεθα νεκρὸν

Πηλείδῃ Ἀχιλλῆϊ· κακῶν δὲ κε φέρτατον εἶη. 105

Ἔως ὃ ταῦθ' ὤρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
τόφρα δ' ἐπὶ Τρώων στίχες ἤλυθον· ἦρχε δ' ἄρ' Ἐκτωρ.
αὐτὰρ ὅγ' ἐξοπίσω ἀνεχάζετο, λεῖπε δὲ νεκρόν,
ἐντροπαλιζόμενος· ὥστε λῆς ἠϋγένειος,

ὃν ῥα κύνες τε καὶ ἄνδρες ἀπὸ σταθμοῖο δίωνται 110

ἔγχεσι καὶ φωνῇ· τοῦ δ' ἐν φρεσὶν ἄλκιμον ἦτορ
παχνοῦται, ἀέκων δέ τ' ἔβη ἀπὸ μεσσαύλοιο·

ὥς ἀπὸ Πατρόκλοιο κίε ξανθὸς Μενέλαος.

στῇ δὲ μεταστρεφθεὶς, ἐπεὶ ἵκετο ἔθνος ἐταίρων,

παπταίνων Αἴαντα μέγαν, Τελαμώνιον υἱόν. 115

τὸν δὲ μάλ' αἰψ' ἐνόησε μάχης ἐπ' ἀριστερὰ πάσης,

θαρσύνονθ' ἐτάρους, καὶ ἐποτρύνοντα μάχεσθαι·

θεσπέσιον γάρ σφιν φόβον ἔμβαλε Φοῖβος Ἀπόλλων.

βῆ δὲ θέειν, εἶθαρ δὲ παριστάμενος ἔπος ἠΰδα·

Αἴαν, δεῦρο, πέπον, περὶ Πατρόκλοιο θανόντος 120

σπεύσομεν, αἶ' κε νέκυν περ Ἀχιλλῆϊ προφέρωμεν

γυμνόν· ἀτὰρ τάγε τεύχε' ἔχει κορυθαίολος Ἐκτωρ.

Ὡς ἔφατ'· Αἴαντι δὲ διάφρονι θυμόν ὄρηνεν.

βῆ δὲ διὰ προμάχων, ἅμα δὲ ξανθὸς Μενέλαος.

Ἐκτωρ μὲν Πάτροκλον, ἐπεὶ κλυτὰ τεύχε' ἀπηύρα, 125

ἔλχ', ἵν' ἀπ' ὠμοῖν κεφαλὴν τάμοι ὀξεῖ χαλκῷ,

τὸν δὲ νέκυν Τρωῆσιν ἐρυσσάμενος κυσὶ δοίη.

Αἴας δ' ἐγγύθεν ἤλθε, φέρων σάκος, ἥντε πύργον.

Ἐκτωρ δ' ἄψ ἔς ὄμιλον ἰὼν ἀνεχάζεθ' ἐταίρων,

ἔς δίφρον δ' ἀνόρουσε· δίδου δ' ὅγε τεύχεα καλὰ 130

Τρωσὶ φέρειν προτὶ ἄστυ, μέγα κλέος ἔμμεναι αὐτῷ.

Αἴας δ' ἀμφὶ Μενoitιάδῃ σάκος εὐρὺ καλύψας,

ἐστήκει, ὥς τίς τε λέων περὶ οἷσι τέκεσσιν,

- ὃν ῥά τε νήπι' ἄγοντι συναντήσονται ἐν ὕλῃ
 135 ἄνδρες ἐπακτῆρες· ὁ δέ τε σθένει βλεμεαίνει·
 πᾶν δέ τ' ἐπισκύνιον κάτω ἔλκεται, ὅσσε καλύπτων·
 ὥς Αἴας περὶ Πατρόκλῳ ἥρωϊ βεβήκει.
 Ἀτρεΐδης δ' ἐτέρωθεν, Ἀρηΐφιλος Μενέλαος,
 ἐστήκει, μέγα πένθος ἐνὶ στήθεσσιν ἄεζων.
 140 Γλαῦκος δ' Ἴππολόχοιο παῖς, Λυκίων ἀγὸς ἀνδρῶν,
 Ἔκτορ' ὑπόδρα ἰδὼν χαλεπῷ ἠνίπαπε μύθῳ·
 Ἔκτορ, εἶδος ἄριστε, μάχης ἄρα πολλὸν ἐδεύεο!
 ἦ σ' αὐτως κλέος ἐσθλὸν ἔχει, φρίξην ἐόντα.
 φράζεο νῦν, ὅπως κε πόλιν καὶ ἄστν σαώσεις
 145 οἷος σὺν λαοῖσι, τοῖς Ἰλῷ ἐγγεγάασιν.
 οὐ γάρ τις Λυκίων γε μαχησόμενος Δαναοῖσιν
 εἴσι περὶ πτόλιος· ἐπεὶ οὐκ ἄρα τις χάρις ἦεν,
 μάρνασθαι δηΐοισιν ἐπ' ἀνδράσι νολεμές αἰεὶ.
 πῶς κε σὺ χεῖρονα φῶτα σαώσεις μεθ' ὅμιλον,
 150 σχέτλι'! ἐπεὶ Σαρπηδόν', ἅμα ξεῖνον καὶ ἐταῖρον,
 κάλλιπες Ἀργείοισιν ἔλωρ καὶ κύρμα γενέσθαι;
 ὅς τοι πόλλ' ὄφελος γένετο, πτόλεϊ τε καὶ αὐτῷ,
 ζῶός ἐών· νῦν δ' οὐ οἱ ἀλαλκέμεναι κύνας ἔτλης.
 τῷ νῦν εἴ τις ἐμοὶ Λυκίων ἐπιπείσεται ἀνδρῶν,
 155 οὔκαδ' ἔμεν, Τροίῃ δέ πεφθήσεται αἰπὺς ὄλεθρος.
 εἰ γὰρ νῦν Τρώεσσι μένος πολυθαρσές ἐνείη,
 ἄτρομον, οἷόν τ' ἀνδρας ἐσέρχεται, οἱ περὶ πάτρης
 ἀνδράσι δυσμενέεσσι πόνον καὶ δῆριν ἔθεντο,
 αἰψά κε Πάτροκλον ἐρυσαίμεθα Ἴλιον εἴσω.
 160 εἰ δ' οὗτος προτὶ ἄστν μέγα Πριάμοιο ἀνακτος
 ἔλθοι τεθνηώς, καὶ μιν ἐρυσαίμεθα χάρις,
 αἰψά κεν Ἀργεῖοι Σαρπηδόνοσ' ἔντεα καλὰ

λύσειαν, καί κ' αὐτὸν ἀγοίμεθα Ἴλιον εἶσω.
 τοίου γὰρ θεράπων πέφατ' ἀνέρος, ὃς μέγ' ἄριστος
 Ἀργείων παρὰ νηυσὶ, καὶ ἀγχέμαχοι θεράποντες. 165
 ἀλλὰ σύγ' Αἴαντος μεγαλήτορος οὐκ ἐτάλασσας
 στήμεναι ἄντα, κατ' ὅσσε ἰδὼν δηίων ἐν αὐτῇ,
 οὐδ' ἰθὺς μαχέσασθαι· ἐπεὶ σέο φέρτερός ἐστιν.

Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη κορυθαίολος
 Ἑκτωρ·

Γλαῦκε, τίη δὲ σὺ τοῖος ἔων ὑπέροπλον ἔειπες! 170

ὦ πόποι, ἦ τ' ἐφάμην σε περὶ φρένας ἔμμεναι ἄλλων,
 τῶν ὅσσοι Λυκίην ἐριβόλακα ναιετάουσιν·
 νῦν δέ σευ ὠνοσάμην πάγχυ φρένας, οἷον ἔειπες·
 ὅστε με φῆς Αἴαντα πελώριον οὐχ ὑπομεῖναι.
 οὔτοι ἐγὼν ἐρῶϊγα μάχην, οὐδὲ κτύπον ἵππων· 175

ἀλλ' αἰεὶ τε Διὸς κρείσσω νόος αἰγιόχοιο,
 ὅστε καὶ ἄλκιμον ἄνδρα φοβεῖ, καὶ ἀφείλετο νίκην
 ῥηϊδίως, ὅτε δ' αὐτὸς ἐποτρύνει μαχέσασθαι.
 ἀλλ' ἄγε δεῦρο, πέπον, παρ' ἔμ' ἵστασο, καὶ ἴδε ἔργον·
 ἦε πανημέριος κακὸς ἔσσομαι, ὥς ἀγορεύεις, 180
 ἦ τινα καὶ Δαναῶν, ἀλκῆς μάλα περ μεμαῶτα,
 στήσω ἀμυνέμεναι περὶ Πατρόκλοιο θανόντος.

Ὡς εἰπὼν Τρῳέεσσιν ἐκέκλετο, μακρὸν αὖσας·
 Τρῶες καὶ Λύκιοι καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχηταί,
 ἄνδρες ἔστε, φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς· 185
 ὅφρ' ἂν ἐγὼν Ἀχιλῆος ἀμύμονος ἔντεα δύω
 καλὰ, τὰ Πατρόκλοιο βίην ἐνάριξα κατακτάς.

Ὡς ἄρα φωνήσας ἀπέβη κορυθαίολος Ἑκτωρ
 δηϊοῦ ἐκ πολέμοιο· θέων δ' ἐκίχανεν ἐταίρους
 ὦκα μάλ', οὐπὼ τῆλε, ποσὶ κραιπνοῖσι μετασπών, 190

- οἱ προτὶ ἄστν φέρον κλυτὰ τεύχεα Πηλείδαο.
 στὰς δ' ἀπάνευθε μάχης πολυδακρύτου, ἔντε' ἀμειβεν·
 ἦτοι ὁ μὲν τὰ ἅ δῶκε, φέρειν προτὶ Ἴλιον ἱρήν,
 Τρῳσὶ φιλοπτολέμοισιν· ὁ δ' ἄμβροτα τεύχεα δύνεν
 195 Πηλείδεω Ἀχιλῆος, ἃ οἱ θεοὶ Οὐρανίῳνες
 πατρὶ φίλῳ ἔπορον· ὁ δ' ἄρα ᾧ παιδὶ ὅπασσεν
 γηράς· ἀλλ' οὐχ υἱὸς ἐν ἔντεσι πατρὸς ἐγήρα.
 Τὸν δ' ὥς οὖν ἀπάνευθεν ἶδεν νεφεληγερέτα Ζεὺς,
 τεύχεσι Πηλείδαο κορυσσόμενον θείοιο,
 200 κινήσας ῥα κάρη, προτὶ ὃν μυθήσατο θυμόν·
 Ἄ δεῖλ', οὐδέ τί τοι θάνατος καταθύμιός ἐστιν.
 ὅς δὴ τοι σχεδὸν ἐστί· σὺ δ' ἄμβροτα τεύχεα δύνεις
 ἀνδρὸς ἀριστῆος, τόντε τρομέουσι καὶ ἄλλοι.
 τοῦ δὴ ἐταῖρον ἔπεφνες ἐνῆέα τε κρατερὸν τε·
 205 τεύχεα δ' οὐ κατὰ κόσμον ἀπὸ κρατός τε καὶ ὤμων
 εἶλεν· ἀτάρ τοι νῦν γε μέγα κράτος ἐγγυαλίσσω,
 τῶν ποιμήν, ὅ τοι οὔτι μάχης ἐκ νοστήσαντι
 δῆξεται Ἀνδρομάχη κλυτὰ τεύχεα Πηλείωνος.
 Ἦ, καὶ κυανέησιν ἐπ' ὀφρύσι νεῦσε Κρονίων.
 210 Ἐκτορι δ' ἤρμωσε τεύχε' ἐπὶ χροῖ· δῦ δέ μιν Ἄρης
 δεινός, ἐνυάλιος· πλησθεν δ' ἄρα οἱ μέλε' ἐντὸς
 ἀλκῆς καὶ σθένεος. μετὰ δὲ κλειτοὺς ἐπικούρους
 βῆ ῥα μέγα ἰάχων· ἰνδάλλετο δὲ σφισι πᾶσιν,
 τεύχεσι λαμπόμενος μεγαθύμου Πηλείωνος.
 215 ὥτρυνεν δὲ ἕκαστον ἐποιχόμενος ἐπέεσσιν,
 Μέσθλην τε Γλαῦκόν τε, Μέδοντά τε Θερσίλοχόν τε,
 Ἀστεροπαῖόν τε Δεισήμερόν τε Ἴππόθοόν τε,
 Φόρκυν τε Χρομίον τε καὶ Ἐννομον οἰωνιστήν·
 τοὺς ὅγ' ἐποτρύνων, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

- Κέκλυτε, μυρία φύλα περικτιόνων ἐπικούρων· 220
 οὐ γὰρ ἐγὼ πληθὺν διζήμενος, οὐδὲ χατίζων,
 ἐνθάδ' ἀφ' ὑμετέρων πολίων ἤγειρα ἕκαστον·
 ἀλλ' ἵνα μοι Τρώων ἀλόχους καὶ νήπια τέκνα
 προφρονέως ῥύοισθε φιλοπτολέμων ὑπ' Ἀχαιῶν
 τὰ φρονέων, δώροισι κατατρώχω καὶ ἐδωδῇ 225
 λαοὺς, ὑμέτερον δὲ ἑκάστου θυμὸν ἄεξω.
 τῷ τις νῦν ἰθὺς τετραμμένος, ἢ ἀπολέσθω,
 ἢ ἐσσωθήτω! ἢ γὰρ πολέμου ὀαριστὺς.
 ὃς δέ κε Πάτροκλον, καὶ τεθνηῶτά περ, ἔμπτῃς
 Τρῶας ἐς ἵπποδάμους ἐρύσῃ, εἵξῃ δέ οἱ Αἴας, 230
 ἥμισυ τῷ ἐνάρων ἀποδάσσομαι, ἥμισυ δ' αὐτὸς
 ἔξω ἐγὼ· τὸ δέ οἱ κλέος ἔσσεται, ὅσπον ἐμοί περ.
 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἰθὺς Δαναῶν βρῖσαντες ἔβησαν,
 δούρατ' ἀνασχόμενοι· μάλα δὲ σφισιν ἔλπετο θυμός,
 νεκρὸν ὑπ' Αἴαντος ἐρύειν Τελαμωνιάδαο· 235
 νήπιοι, ἢ τε πολέσσιν ἐπ' αὐτῷ θυμὸν ἀπηύρα.
 καὶ τότε ἄρ' Αἴας εἶπε βοὴν ἀγαθὸν Μενέλαον·
 ὦ πέπον, ὦ Μενέλαε Διοτρεφές, οὐκέτι νῶϊ
 ἔλπομαι αὐτῷ περ νοστισέμεν ἐκ πολέμοιο.
 οὔτι τόσον νέκνος περιδείδια Πατρόκλοιο, 240
 ὃς κε τάχα Τρώων κορέει κύνας ἢ δ' οἰωνοὺς,
 ὅσπον ἐμῇ κεφαλῇ περιδείδια, μή τι πάθῃσιν,
 καὶ σῇ· ἐπεὶ πολέμοιο νέφος περὶ πάντα καλύπτει,
 ἔκτωρ, ἡμῖν δ' αὖτ' ἀναφαίνεται αἰπὺς ὄλεθρος.
 ἀλλ' ἄγ', ἀριστήας Δαναῶν κάλει, ἣν τις ἀκούσῃ. 245
 Ὡς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθῃσε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος·
 ἦυσεν δὲ διαπρύσιον, Δαναοῖσι γεγωνώς·
 ὦ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,

- οἷτε παρ' Ἀτρεΐδης, Ἀγαμέμνονι καὶ Μενελάῳ,
 250 δῆμια πίνουσιν, καὶ σημαίνουσιν ἕκαστος
 λαοῖς· ἐκ δὲ Διὸς τιμὴ καὶ κῦδος ὀπηδεῖ.
 ἀργαλέον δέ μοι ἐστὶ διασκοπιᾶσθαι ἕκαστον
 ἡγεμόνων· τόσση γὰρ ἔρις πολέμοιο δέδθεν.
 ἀλλὰ τις αὐτὸς ἴτω, νεμεσιζέσθω δ' ἐνὶ θυμῷ,
 255 Πάτροκλον Τρωῆσι κυσὶν μέλπηθρα γενέσθαι.
 Ὡς ἔφατ'· ὃξὺ δ' ἄκουσεν Ὀϊλῆος ταχὺς Αἴας.
 πρῶτος δ' ἀντίος ἦλθε θεῶν ἀνὰ δῆϊοτήτα·
 τὸν δὲ μετ' Ἰδομενεὺς καὶ ὀπάων Ἰδομενῆος,
 Μηριόνης, ἀτάλαντος Ἐνυαλίῳ ἀνδρειφόντη.
 260 τῶν δ' ἄλλων τίς κεν ἦσι φρεσὶν οἰνόματ' εἴποι,
 ὅσσοι δὴ μετόπισθε μάχην ἡγείραν Ἀχαιῶν;
 Τρῶες δὲ προὔτυψαν ἀολλέες· ἦρχε δ' ἄρ' Ἐκτωρ.
 ὥς δ' ὅτ' ἐπὶ προχοῇσι Διυπετέος ποταμοῖο
 βέβρυχεν μέγα κῦμα ποτὶ ῥόον, ἀμφὶ δέ τ' ἄκρα
 265 ἠϊόνες βοόωσιν, ἐρευγομένης ἁλὸς ἕξω·
 τόσση ἄρα Τρῶες ἰαχῇ ἴσαν. αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 ἔστασαν ἀμφὶ Μενoitιάδῃ, ἕνα θυμὸν ἔχοντες,
 φραχθέντες σάκεσιν χαλκήρεσιν. ἀμφὶ δ' ἄρα σφιν
 λαμπρῆσιν κορύθεσσι Κρονίων ἥερα πολλὴν
 270 χεῦ· ἐπεὶ οὐδὲ Μενoitιάδην ἤχθαιρε πάρος γε,
 ὄφρα, ζῶος ἔων, θεράπων ἦν Αἰακίδαο·
 μίσησεν δ' ἄρα μιν δῆϊων κυσὶ κῦρμα γενέσθαι
 Τρωῆσιν· τῷ καὶ οἱ ἀμυνέμεν ᾤρσεν ἑταίρους.
 Ὡσαν δὲ πρότεροι Τρῶες ἐλίκωπας Ἀχαιοὺς·
 275 νεκρὸν δὲ προλιπόντες ὑπέτρεσαν, οὐδέ τιν' αὐτῶν
 Τρῶες ὑπέρθυμοι ἔλον ἔγχεσιν, ἰέμενοί περ·
 ἀλλὰ νέκυν ἐρύοντο· μίνυνθα δὲ καὶ τοῦ Ἀχαιοῦ

μέλλον ἀπέσσεσθαι· μάλα γάρ σφεας ὣν ἐλέλιξεν
Αἴας, ὅς περὶ μὲν εἶδος, περὶ δ' ἔργα τέτυκτο
τῶν ἄλλων Δαναῶν, μετ' ἀμύμονα Πηλείωνα. 280

Ἰθυσεν δὲ διὰ προμάχων, συὶ εἵκελος ἄλκην
καπρίῳ, ὅς τ' ἐν ὄρεσσι κύνας θαλερούς τ' αἰζηοὺς
ῥηϊδίως ἐκέδασσεν, ἐλιξάμενος διὰ βήσας·
ὥς υἱὸς Τελαμῶνος ἀγανοῦ, φαίδιμος Αἴας,
ῥεῖα μετεισάμενος Τρώων ἐκέδασσε φάλαγγας, 285
οἱ περὶ Πατρόκλῳ βέβασαν, φρόνεον δὲ μάλιστα
ἄστυ πότι σφέτερον ἐρύειν, καὶ κῦδος ἄρεσθαι.

Ἦτοι τὸν Αἰθίοιο Πελασγοῦ φαίδιμος υἱός,
Ἰππόθοος, ποδὸς ἔλκε κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην,
δησάμενος τελαμῶνι παρὰ σφυρὸν ἀμφὶ τένοντας, 290
Ἐκτορι καὶ Τρώεσσι χαριζόμενος· τάχα δ' αὐτῷ
ἦλθε κακόν, τό οἱ οὔτις ἐρύκακεν ἱεμένων περ.

τὸν δ' υἱὸς Τελαμῶνος, ἐπαίξας δι' ὁμίλου,
πλήξ' αὐτοσχεδίην κυνέης διὰ χαλκοπαρήου·
ἤρικε δ' ἵπποδάσεια κόρυς περὶ δουρὸς ἀκωκῆ, 295
πληγεῖς ἔγχεϊ τε μεγάλῳ καὶ χειρὶ παχείῃ·

ἐγκέφαλος δὲ παρ' αὐλὸν ἀνέδραμεν ἐξ ὠτειλῆς
αἵματόεις· τοῦ δ' αὖθις λύθη μένος· ἐκ δ' ἄρα χειρῶν
Πατρόκλαιο πόδα μεγαλήτορος ἦκε χαμᾶζε
κεῖσθαι· ὃ δ' ἄγχ' αὐτοῖο πέσε πρηγῆς ἐπὶ νεκρῷ, 300

τῇλ' ἀπὸ Λαρίσσης ἐριβόλακος· οὐδὲ τοκεῦσιν
θρέπτρα φίλοις ἀπέδωκε, μινυνθάδιος δέ οἱ αἰὼν
ἔπλεθ', ὑπ' Αἴαντος μεγαθύμου δουρὶ δαμέντι.
Ἐκτορ δ' αὖτ' Αἴαντος ἀκόντισε δουρὶ φαινωῖ.
ἄλλ' ὃ μὲν ἅντα ἰδὼν ἠλεύατο χάλκεον ἔγχος, 305
τυτθόν· ὃ δὲ Σχεδίον, μεγαθύμου Ἰφίτου υἱόν,

- Φωκίων ὃχ' ἄριστον, ὅς ἐν κλειτῷ Πανοπῇ
 οἰκία ναιετάασκε, πολέσσ' ἀνδρεσσιν ἀνάσσει·
 τὸν βάλ' ὑπὸ κληῖδα μέσσην· διὰ δ' ἄμπερὲς ἄκρη
 310 αἶχμή χαλκείῃ παρὰ νείατον ὦμον ἀνέσχευ·
 δούπησεν δὲ πεσὼν, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.
 Αἴας δ' αὖ Φόρκυν δαΐφρονα, Φαίνοπος υἱόν,
 Ἴπποθόῳ περιβάντα, μέσσην κατὰ γαστέρα τύψεν·
 ῥῆξε δὲ θώρηκος γύαλον, διὰ δ' ἔντερα χαλκὸς
 315 ἦφυσ'· ὁ δ' ἐν κονίῃσι πεσὼν ἔλε γαῖαν ἀγοστιά.
 χώρησαν δ' ὑπὸ τε πρόμαχοι καὶ φαίδιμος Ἴκτωρ·
 Ἀργεῖοι δὲ μέγα ἴαχον, ἐρύσαντο δὲ νεκρούς,
 Φόρκυν θ' Ἴππόθοόν τε· λύνοντο δὲ τεύχε' ἀπ' ὤμων.
 Ἔνθα κεν αὐτε Τρῶες Ἀρηϊφίλων ὑπ' Ἀχαιῶν
 320 Ἴλιον εἰσανέβησαν, ἀναλκείῃσι δαμέντες·
 Ἀργεῖοι δέ κε κῦδος ἔλον, καὶ ὑπὲρ Διὸς αἴσαν,
 κάρτεϊ καὶ σθένεϊ σφετέρῳ· ἀλλ' αὐτὸς Ἀπόλλων
 Αἰνείαν ὠτρυνε, δέμας Περιφάντι ἐοικώς,
 κήρυκε Ἥπυτίδῃ, ὅς οἱ παρὰ πατρὶ γέροντι
 325 κηρύσσω γήρασκε, φίλα φρεσὶ μῆδεα εἰδώς·
 τῷ μιν εἰσάμενος προσέφη Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων·
 Αἰνεία, πῶς ἂν καὶ ὑπὲρ θεὸν εἰρύσσαισθε
 Ἴλιον αἰπεινὴν; ὥς δὴ ἶδον ἀνέρας ἄλλους
 κάρτεϊ τε σθένεϊ τε πεποιθότας, ἠγορῆν τε
 330 πλήθει τε σφετέρῳ, καὶ ὑπερδέα δῆμον ἔχοντας.
 ἡμῖν δὲ Ζεὺς μὲν πολὺ βούλεται ἢ Δαναοῖσιν
 νίκην· ἀλλ' αὐτοὶ τρεῖτ' ἄσπετον, οὐδὲ μάχεσθε.
 Ὡς ἔφατ'· Αἰνείας δ' ἐκατηβόλον Ἀπόλλωνα
 ἔγνω, ἐσάντα ἰδὼν· μέγα δ' Ἴκτορα εἶπε βοήσας·
 335 Ἴκτορ τ' ἠδ' ἄλλοι Τρώων ἀγοὶ ἠδ' ἐπικούρων,

αἰδώς μὲν νῦν ἦδε γ', Ἀρηϊφίλων ὑπὲρ Ἀχαιῶν
 Ἴλιον εἰσαναβῆναι, ἀναλκείησι δαμέντας!
 ἀλλ' ἔτι γὰρ τίς φησι θεῶν, ἐμοὶ ἄγχι παραστάς,
 Ζῆν', ὕπατον μῆστωρα, μάχης ἐπιτάροθον εἶναι.
 τῷ ῥ' ἰθὺς Δαναῶν ἴομεν, μηδ' οἴγε ἔκηλοι
 Πάτροκλον νηυσὶν πελασαίατο τεθνηῶτα.

340

Ὡς φάτο· καὶ ῥα πολὺν προμάχων ἐξάλμενος ἔστη.
 οἱ δ' ἐλελίχθησαν, καὶ ἐναντίοι ἔσταν Ἀχαιῶν.
 ἔνθ' αὖτ' Αἰνείας Δειώκριτον οὔτασε δουρί,
 υἱὸν Ἀρίσβαντος, Λυκομήδεος ἐσθλὸν ἐταῖρον.
 τὸν δὲ πεσόντ' ἐλέησεν Ἀρηϊφίλος Λυκομήδης·
 στῇ δὲ μάλ' ἐγγὺς ἰὼν, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ,
 καὶ βάλεν Ἰππασίδην Ἀπισάονα, ποιμένα λαῶν,
 ἦπαρ ὑπὸ πρᾶπίδων, εἶθαρ δ' ὑπὸ γούνατ' ἔλυσεν·
 ὅς ῥ' ἐκ Παιονίης ἐριβόλακος εἰληλούθει,
 καὶ δὲ μετ' Ἀστεροπαῖον ἀριστεύεσκε μάχεσθαι.
 τὸν δὲ πεσόντ' ἐλέησεν Ἀρήϊος Ἀστεροπαῖος,
 ἴθυσεν δὲ καὶ ὁ πρόφρων Δαναοῖσι μάχεσθαι·
 ἀλλ' οὐπὼς ἔτι εἶχε· σάκεσσι γὰρ ἔρχατο πάντῃ
 ἑσταότες περὶ Πατρόκλῳ, πρὸ δὲ δούρατ' ἔχοντο.
 Αἴας γὰρ μάλα πάντας ἐπώχετο, πολλὰ κελεύων·
 οὔτε τιν' ἐξοπίσω νεκροῦ χάζεσθαι ἀνώγει,
 οὔτε τινὰ προμάχεσθαι Ἀχαιῶν ἔσοχον ἄλλων,
 ἀλλὰ μάλ' ἀμφ' αὐτῷ βεβήμεν, σχεδόθεν δὲ μάχεσθαι.
 ὣς Αἴας ἐπέτελλε πελώριος· αἵματι δὲ χθῶν
 δεύετο πορφυρέῳ· τοὶ δ' ἀγχιστῖνοι ἔπιπτον
 νεκροὶ ὁμοῦ Τρώων καὶ ὑπερμενέων ἐπικούρων,
 καὶ Δαναῶν· οὐδ' οἱ γὰρ ἀναιμωτί γ' ἐμάχοντο·
 παυρότεροι δὲ πολὺν φθίνυθον· μέμνηντο γὰρ αἰεὶ

345

350

355

360

365 ἀλλήλοις καθ' ὅμιλον ἀλεξέμεναι φόνον αἰπύν.

Ὡς οἱ μὲν μάραντο δέμας πυρός· οὐδέ κε φαίη
οὔτε ποτ' ἠέλιον σόον ἔμμεναι, οὔτε σελήνην.
ἦέρι γάρ κατέχοντο μάχης ἔπι, ὅσσοι ἄριστοι
ἕστασαν ἀμφὶ Μενoitιάδῃ κατατεθνηῶτι.

370 οἱ δ' ἄλλοι Τρῶες καὶ εὐκνήμιδες Ἀχαιοὶ
εὐκνηλοι πολέμιζον ὑπ' αἰθέρι· πέπτατο δ' αὖγῃ
Ἡελίου ὀξεῖα, νέφος δ' οὐ φαίνεται πάσης
γαίης, οὐδ' ὀρέων· μεταπανόμενοι δ' ἐμάχοντο,
ἀλλήλων ἀλεείνοντες βέλεα στονόεντα,

375 πολλὸν ἀφρυσταότες. τοὶ δ' ἐν μέσῳ ἄλγε' ἔπασχον
ἦέρι καὶ πολέμῳ· τείροντο δὲ νηλεῖ χαλκῷ,
ὅσσοι ἄριστοι ἔσαν. δύο δ' οὐπω φῶτε πεπύσθην,
ἄνερ κνδαλίμῳ, Θρασυμήδης Ἀντίλοχός τε,
Πατρόκλοιο θανόντος ἀμύμονος, ἀλλ' ἔτ' ἔφαντο

380 ζῶν ἐνὶ πρώτῳ ὁμάδῳ Τρῶεσσι μάχεσθαι.
τὼ δ' ἐπιουσιμένῳ θάνατον καὶ φύζαν ἐταίρων,
νόσφιν ἐμαρνάσθην, ἐπεὶ ὥς ἐπετέλλετο Νέστωρ,
ὀτρύνων πόλεμόνδε μελαινάων ἀπὸ νηῶν.

Τοῖς δὲ πανημερίοις ἔριδος μέγα νεῖκος ὀρώρει
385 ἀργαλέης· καμάτῳ δὲ καὶ ἰδρῶ νωλεμές αἰεὶ
γούνατά τε κνήμαί τε, πόδες θ' ὑπένεσθην ἐκάστων
χεῖρες τ' ὀφθαλμοί τε παλάσσετο μαρναμένοιιν,
ἀμφ' ἀγαθὸν θεράποντα ποδώκεος Αἰακίδαο.
ὥς δ' ὅτ' ἀνὴρ ταύροιο βοὸς μέγαλοιο βοεῖην

390 λαοῖσιν δώῃ τανύειν, μεθύουσιν ἀλοιφῇ·
δεξάμενοι δ' ἄρα τοίγε διαστάντες τανύουσιν
κυκλόσ', ἄφαρ δέ τε ἱκμάς ἔβη, δύνει δέ τ' ἀλοιφή,
πολλῶν ἐλκόντων· τάννυται δέ τε πᾶσα διαπρό·

ὥς οἷγ' ἔνθα καὶ ἔνθα νέκυν ὀλίγη ἐνὶ χώρῃ
 ἔλκεον ἀμφοτέροισι· μάλα γάρ σφισιν ἔλπετο θυμός,
 Τρῶσιν μὲν, ἐρύειν προτὶ Ἴλιον, αὐτὰρ Ἀχαιοῖς,
 νῆας ἐπὶ γλαφυράς· περὶ δ' αὐτοῦ μῶλος ὀρώρει
 ἄγριος· οὐδέ κ' Ἀρης λαοσσόος, οὐδέ κ' Ἀθήνη
 τόνγε ἰδοῦσ' ὀνόσαιτ', οὐδ' εἰ μάλα μιν χόλος ἴκοι.

395

Τοῖον Ζεὺς ἐπὶ Πατρόκλῳ ἀνδρῶν τε καὶ ἵππων
 ἤματι τῷ ἐτάνυσσε κακὸν πόνον· οὐδ' ἄρα πῶ τι
 ἦδε Πατρόκλον τεθνηότα δῖος Ἀχιλλεύς.

400

πολλὸν γὰρ ἀπάνευθε νεῶν μάραντο θοάων,
 τεῖχει ὑπο Τρώων· τό μιν οὐποτε ἔλπετο θυμῷ
 τεθνάναι, ἀλλὰ ζῶν, ἐνιχρίμφθεντα πύλησιν,
 ἄψ ἀπονοστήσειν· ἐπεὶ οὐδέ τὸ ἔλπετο πάμπαν,
 ἐκπέρσειν πτολίεθρον ἄνευ ἔθεν, οὐδέ σὺν αὐτῷ.

405

πολλάκι γὰρ τόγε μητρὸς ἐπέυθετο, νόσφιν ἀκούων,
 ἣ οἱ ἀπαγγέλλεσκε Διὸς μεγάλοιο νόημα·
 δὴ τότε γ' οὐ οἷ ἔειπε κακὸν τόσον, ὅσσον ἐτύχθη,
 μήτηρ, ὅτι ῥά οἱ πολὺ φίλτατος ὦλεθ' ἐταῖρος.

410

Οἱ δ' αἰεὶ περὶ νεκρὸν ἀκαχμένα δούρατ' ἔχοντες,
 νωλεμές ἐγχρίμπτοντο, καὶ ἀλλήλους ἐνάριζον·
 ὣδε δέ τις εἶπεςκεν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων·

Ἦ φίλοι, οὐ μὰν ἡμῖν εὐκλεές ἀπονέεσθαι
 νῆας ἐπὶ γλαφυράς· ἀλλ' αὐτοῦ γαῖα μέλαινα
 πᾶσι χάνοι! τό κεν ἡμῖν ἄφαρ πολὺ κέρδιον εἴη,
 εἰ τοῦτον Τρώεσσι μεθήσομεν ἵπποδάμοισιν
 ἄστνυ πότι σφέτερον ἐρύσαι, καὶ κῦδος ἀρέσθαι.

415

Ὡς δέ τις αὖ Τρώων μεγάθυμων ἀνδρήσασκεν·
 ὦ φίλοι, εἰ καὶ μοῖρα παρ' ἀνέρι τῷδε δαμῆναι
 πάντας ὁμῶς, μήπω τις ἐρωεῖτω πολέμοιο!

420

Ὡς ἄρα τις εἶπεςκε, μένος δ' ὄρσασκεν ἐταίρου
ὥς οἱ μὲν μάρναντο· σιδήρειος δ' ὄρουμαγδός
425 χάλκεον οὐρανὸν ἵκε δι' αἰθέρος ἀτρυγέτιο.

Ἴπποι δ' Αἰακίδαο, μάχης ἀπάνευθεν ἑόντες,
κλαῖον, ἐπειδὴ πρῶτα πυθέσθην ἡνίοχοιο
ἐν κονίῃσι πεσόντος ὑφ' Ἑκτορος ἀνδροφόνιοιο.
ἦ μὰν Αὐτομέδων, Διώρεος ἄλκιμος υἱός,
430 πολλὰ μὲν ἄρ' μάστιγι θοῇ ἐπεμαίετο θείνων,
πολλὰ δὲ μελιχίοισι προσηύδα, πολλὰ δ' ἄρειῃ·
τῷ δ' οὐτ' ἄψ ἐπὶ νῆας ἐπὶ πλατὺν Ἑλλήσποντον
ἠθέλετ' ἰέναι, οὐτ' ἐς πόλεμον μετ' Ἀχαιοῦς·
ἀλλ' ὥστε στήλη μένει ἔμπεδον, ἥτ' ἐπὶ τύμβῳ
435 ἀνέρος ἐστήκει τεθνηότος ἢ γυναικός·

ὥς μένον ἀσφαλέως περικαλλέα δίφρον ἔχοντες,
οὐδὲ ἐνισκίμπαντες καρήατα· δάκρυα δὲ σφιν
θερμὰ κατὰ βλεφάρων χαμάδις ῥέε μυρομένοισιν,
ἡνίοχοιο πόθῳ· θαλερὴ δὲ μιαίνεται χαίτη,
440 ζεύγλης ἐξεριποῦσα παρὰ ζυγὸν ἀμφοτέρωθεν.
μυρομένῳ δ' ἄρα τῷγε ἰδὼν ἐλέησε Κρονίων,
κινήσας δὲ κάρη, προτὶ ὃν μυθήσατο θυμόν·

Ἄ δειλῷ, τί σφῶϊ δόμεν Πηλεΐδῃ ἀνακτι
θνητῷ, ὑμεῖς δ' ἐστὸν ἀγήρω τ' ἀθανάτῳ τε!
445 ἦ ἵνα δυστήνοισι μετ' ἀνδράσιν ἄλγος ἔχητον;
οὐ μὲν γάρ τί πού ἐστιν οἷζυρώτερον ἀνδρός
πάντων, ὅσσα τε γαῖαν ἔπι πνεῖει τε καὶ ἔρπει.
ἀλλ' οὐ μὰν ὑμῖν γε καὶ ἄρμασι δαιδαλέοισιν
Ἑκτωρ Πριαμίδης ἐποχήσεται· οὐ γὰρ ἐάσω.
450 ἦ οὐχ ἄλις, ὥς καὶ τεύχε' ἔχει, καὶ ἐπεύχεται αὐτῶς;
σφῶϊν δ' ἐν γούνασσι βαλῶ μένος ἥδ' ἐνὶ θυμῷ,

ὄφρα καὶ Ἀντομέδοντα σαώσεται ἐκ πολέμοιο
 νῆας ἐπὶ γλαφυράς· ἔτι γὰρ σφισι κῦδος ὀρέξω,
 κτείνειν, εἰσόκε νῆας ἔυσσέλμους ἀφίκωνται,
 δύη τ' ἥελιος, καὶ ἐπὶ κνέφας ἱερὸν ἔλθῃ. 455

Ὡς εἰπὼν ἵπποισιν ἐνέπνευσεν μένος ἦν.
 τῷ δ', ἀπὸ χαιτῶν κονίην οὐδ' ἄςδε βαλόντε,
 ῥίμφ' ἔφερον θοὸν ἄρμα μετὰ Τρῶας καὶ Ἀχαιούς.
 τοῖσι δ' ἐπ' Ἀντομέδων μάχετ', ἀχνύμενός περ ἑταίρου,
 ἵπποις αἴισσων, ὥστ' αἰγυπιὸς μετὰ χῆνας· 460

ῥέα μὲν γὰρ φεύγεσκεν ὑπὲκ Τρῶων ὀρυμαγδοῦ,
 ῥεῖα δ' ἐπαΐξασκε πολὺν καθ' ὄμιλον ὀπάζων.
 ἀλλ' οὐχ ἦρει φῶτας, ὅτε σεύαιτο διώκειν·
 οὐ γὰρ πῶς ἦν, οἷον ἐόνθ' ἱερῶ ἐνὶ δίφρῳ
 ἔγχει ἐφορμασθαι, καὶ ἐπίσχειν ὠκέας ἵππους. 465
 ὧς δὲ δὴ μιν ἑταῖρος ἀνὴρ ἶδεν ὀφθαλμοῖσιν
 Ἀλκιμέδων, υἱὸς Λαέρκεος Αἰμονίδαο·

στῇ δ' ὀπιθεν δίφροιο, καὶ Ἀντομέδοντα προσηύδα·
 Ἀντόμεδον, τίς τοί νυ θεῶν νηκερδέα βουλήν
 ἐν στήθεσσι νῆθηκε, καὶ ἐξέλετο φρένας ἐσθλὰς; 470
 οἷον πρὸς Τρῶας μάχεαι πρώτῳ ἐν ὀμίλῳ
 μῦνος· ἀτὰρ τοι ἑταῖρος ἀπέκτατο· τεύχεα δ' Ἐκτωρ
 αὐτὸς ἔχων ὁμοῖσιν ἀγάλλεται Αἰακίδαο.

Τὸν δ' αὖτ' Ἀντομέδων προσέφη, Διώρεος υἱός·
 Ἀλκίμεδον, τίς γὰρ τοι Ἀχαιῶν ἄλλος ὁμοῖος, 475
 ἵππων ἀθανάτων ἐχέμεν δμῆσιν τε μένος τε,
 εἰ μὴ Πάτροκλος, θεόφιν μῆστωρ ἀτάλαντος,
 ζῶός ἐών; νῦν αὖ θάνατος καὶ μοῖρα κιχάνει·
 ἀλλὰ σὺ μὲν μάστιγα καὶ ἥνία σιγαλόεντα
 δέξαι, ἐγὼ δ' ἵππων ἀποβήσομαι, ὄφρα μάχωμαι. 480

Ὡς ἔφατ'· Ἀλκιμέδων δὲ βοηθόον ἄρμ' ἐπορούσας,
καρπαλίμως μάστιγα καὶ ἥνια λάζετο χερσίν·
Ἀντομέδων δ' ἀπόρουσε· νόησε δὲ φαιδίμος Ἐκτωρ·
αὐτίκα δ' Αἰνείαν προσεφώνεεν, ἐγγὺς ἔοντα·

485 Αἰνεία, Τρώων βουληφόρε χαλκοχιτώνων,
ἵππῳ τῷδ' ἐνόησα ποδώκεος Αἰακίδαο,
ἐς πόλεμον προφανέντε σὺν ἡριόχοισι κακοῖσιν.
τῷ κεν ἐλποίμην αἰρησέμεν, εἰ σύ γε θυμῷ
σῷ ἐθέλεις· ἐπεὶ οὐκ ἂν, ἐφορμηθέντε γε νῶϊ,
490 τλαῖεν ἐναντίβιον στάντες μαχέσασθαι Ἀρηϊ.

Ὡς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησεν εὖς παῖς Ἀγχίσαο.
τῷ δ' ἰθὺς βήτην, βοῆς ἐλυμένῳ ὤμους
αὐῇσι, στερεῇσι· πολὺς δ' ἐπελήλατο χαλκός.
τοῖσι δ' ἅμα Χρομῖος τε καὶ Ἀρητος θεοειδής
495 ἦϊσαν ἀμφοτέροισι· μάλα δὲ σφισιν ἔλπετο θυμός,
αὐτῷ τε κτενέειν, ἐλάαν τ' ἐριαύχενας ἵππους·
νήπιοι, οὐδ' ἄρ' ἔμελλον ἀναιμωτὶ γε νέεσθαι
αὐτίς ἀπ' Ἀντομέδοντος· ὃ δ' εὐξάμενος Διὶ πατρὶ,
ἄλκῃς καὶ σθένεος πλήτο φρένας ἀμφιμελαίνας.

500 αὐτίκα δ' Ἀλκιμέδοντα προσηΐδα, πιστὸν ἐταῖρον·

Ἀλκιμέδον, μὴ δὴ μοι ἀπόπροθεν ἰσχέμεν ἵππους,
ἀλλὰ μάλ' ἐμπνεῖντε μεταφρένω. οὐ γὰρ ἔγωγε
Ἐκτορα Πριαμίδην μένεος σχήσεσθαι οἶω,
πρὶν γ' ἐπ' Ἀχιλλῆος καλλίτριχε βήμεναι ἵππῳ,
505 νῶϊ κατακτείναντα, φοβῆσαί τε στίχας ἀνδρῶν
Ἀργείων, ἢ κ' αὐτὸς ἐνὶ πρώτοισιν ἄλοιη.

Ὡς εἰπὼν Αἴαντε καλέσσατο καὶ Μενέλαον·
Αἴαντ', Ἀργείων ἡγήτορε, καὶ Μενέλαε,
ἦτοι μὲν τὸν νεκρὸν ἐπιτράπεθ', οἵπερ ἄριστοι,

ἀμφ' αὐτῷ βεβήμεν, καὶ ἀμύνεσθαι στίχας ἀνδρῶν· 510
 νῶϊν δὲ ζωοῖσιν ἀμύνετε νηλεὲς ἦμαρ.

τῇδε γὰρ ἔβρισαν πόλεμον κάτα δακρυόεντα
 Ἐκτωρ Αἰνείας τ', οἱ Τρώων εἰσὶν ἀριστοί.
 ἀλλ' ἦτοι μὲν ταῦτα θεῶν ἐν γούνασι κεῖται.
 ἦσω γὰρ καὶ ἐγώ· τὰ δὲ κεν Διὶ πάντα μελήσει. 515

Ἦ δ' αὖ, καὶ ἀμπεπαλὼν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
 καὶ βάλεν Ἀρήτιο κατ' ἀσπίδα πάντοσ' εἵσῃν·
 ἦ δ' οὐκ ἔγχος ἔρυντο, διαπρὸ δὲ εἷσατο χαλκός·
 νειαίρῃ δ' ἐν γαστρὶ διὰ ζωστήῃρος ἔλασεν.
 ὥς δ' ὅτ' ἂν ὀξὺν ἔχων πέλεκυν αἰζηῆος ἀνὴρ, 520

κόψας ἐξόπιθεν κεράων βοὸς ἀγραύλοιο,
 ἵνα τὰμῃ διὰ πᾶσαν, ὃ δὲ προθορῶν ἐρίπῃσιν·
 ὥς ἄρ' ὅγε προθορῶν πέσεν ὑπτιος· ἐν δὲ οἱ ἔγχος
 νηδυίοισι μάλ' ὀξὺ κραδαινόμενον, λυε γυνῖα.

Ἐκτωρ δ' Αὐτομέδοντος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ· 525
 ἀλλ' ὃ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο χάλκεον ἔγχος·

πρόσσω γὰρ κατέκλυψε· τὸ δ' ἐξόπιθεν δόρυ μακρὸν
 οὔδ' ἐνισκίμφθη, ἐπὶ δ' οὐρίαχος πελεμήχθη
 ἔγχεος· ἔνθα δ' ἔπειτ' ἀφίει μένος ὄβριμος Ἀρης.
 καὶ νῦν κε δὴ ξιφέεσσ' αὐτοσχεδὸν ὥρμηθήτην, 530

εἰ μὴ σφῶν Αἴαντε διέκριναν μεμαῶτε,
 οἱ ῥ' ἦλθον κατ' ὁμίλον, ἐταίρου κυκλήσκοντος.

τοὺς ὑποταρβήσαντες ἐχώρησαν πάλιν αὖτις
 Ἐκτωρ, Αἰνείας τ' ἠδὲ Χρομῖος Θεοειδής·
 Ἀρητον δὲ κατ' αὐθι λίπον, δεδαῖγμένον ἦτορ, 535
 κείμενον· Αὐτομέδων δὲ, θοῶν ἀτάλαντος Ἀρηϊ,
 τεύχεά τ' ἐξενάριξε, καὶ εὐχόμενος ἔπος ἠΐδα·

Ἦ δὴ μὰν ὀλίγον γε Μενoitιάδαο θανόντος

κῆρ ἄχεος μεθέηκα, χερσίονά περ καταπέφνων.

540 Ὡς εἰπὼν, ἐς δίφρον ἑλὼν ἕναρα βροτόεντα
θῆκ· ἂν δ' αὐτὸς ἔβαινε, πόδας καὶ χεῖρας ὑπερθεῖν
αἵματόεις, ὥς τίς τε λέων κατὰ ταῦρον ἐδηδώς.

Ἄψ δ' ἐπὶ Πατρόκλῳ τέτατο κρατερὴ ὑσμίνη,
ἀργαλήη, πολύδακρυς· ἔγειρε δὲ νεῖκος Ἀθήνη,
545 οὐρανόθεν καταβάσα· προῆκε γὰρ εὐρύοπα Ζεὺς,
ὀρνύμεναι Δαναούς· δὴ γὰρ νόος ἐτράπετ' αὐτοῦ.
ἥντε πορφυρὴν ἱσὶν θνητοῖσι τανύσση
Ζεὺς ἐξ οὐρανόθεν, τέρας ἔμμεναι ἢ πολέμοιο,
ἢ καὶ χειμῶνος δυσθαλπέος, ὅς ῥά τε ἔργων

550 ἀνθρώπους ἀνέπανυσεν ἐπὶ χθονί, μῆλα δὲ κήδει·
ὥς ἢ πορφυρὴ νεφέλῃ πυκάσασα ἔστυν,
δύσσει' Ἀχαιῶν ἔθνος, ἔγειρε δὲ φῶτα ἕκαστον.
πρῶτον δ' Ἀτρεΐος υἱὸν ἐποτρύνουσα προσηύδα,
ἵφθιμον Μενέλαον· ὁ γὰρ ῥά οἱ ἐγγύθεν ἦεν·

555 εἰσαμένη Φοῖνικι δέμας καὶ ἀτειρεά φωνήν·

Σοὶ μὲν δῆ, Μενέλαε, κατηφείῃ καὶ ὄνειδος
ἔσσεται, εἴ κ' Ἀχιλλῆος ἀγανοῦ πιστὸν ἐταῖρον
τείχει ὑπο Τρώων ταχέες κύνες ἐλκήσουσιν,
ἀλλ' ἔχεο κρατερώς, ὅτρυνε δὲ λαὸν ἅπαντα!

560 Τὴν δ' αὖτε προσέειπε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος·
Φοῖνιξ, ἄττα, γεραιὲ παλαιγενές, εἰ γὰρ Ἀθήνη
δοίῃ κάρτος ἐμοί, βελέων δ' ἀπερύκοι ἐρωήν·
τῷ κεν ἔγωγ' ἐθέλοιμι παρεστώμεναι καὶ ἀμύνειν
Πατρόκλῳ· μάλα γὰρ με θανὼν ἐξεμάσσατο θυμόν.
565 ἀλλ' ἔκτωρ πυρὸς αἶνὸν ἔχει μένος, οὐδ' ἀπολήγει
χαλκῷ δηϊόων· τῷ γὰρ Ζεὺς κῦδος ὀπάζει.

Ὡς φάτο· γήθησεν δὲ θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,

ὅτι ῥά οἱ πάμπρωτα θεῶν ἠρώσατο πάντων.
 ἐν δὲ βίην ὤμοισι καὶ ἐν γούνασιν ἔθηκεν,
 καὶ οἱ μύλης θάρσος ἐνὶ στήθεσσι ἐνήκεν, 570
 ἦτε, καὶ ἐργομένη μάλα περ χροός ἀνδρομέοιο,
 ἰσχανάα δακέειν, λαρόν τε οἱ αἶμ' ἀνθρώπου·
 τοίου μιν θάρσευς πλήσε φρένας ἀμφιμελαίνας.
 βῆ δ' ἐπὶ Πατρόκλῳ, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαιινῷ.

ἔσκε δ' ἐνὶ Τρώεσσι Ποδῆς, υἱὸς Ἡετίωνος, 575
 ἀφνειός τ' ἀγαθός τε· μάλιστα δέ μιν τίεν Ἔκτωρ
 δήμου, ἐπεὶ οἱ ἐταῖρος ἦν φίλος εἰλαπιναστής·
 τὸν ῥα κατὰ ζωστήρα βάλε ξανθὸς Μενέλαος,
 αἶξαντα φόβονδε· διαπρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασσε·
 δούπησεν δὲ πεσών. ἀτὰρ Ἀτρεΐδης Μενέλαος 580
 νεκρὸν ὑπὲρ Τρώων ἔρυσεν μετὰ ἔθνος ἐταίρων.

Ἔκτορα δ' ἐγγύθεν ἰστάμενος ὠτρυνεν Ἀπόλλων,
 Φαίνοπι Ἀσιάδῃ ἐναλίγκιος, ὃς οἱ ἀπάντων
 ξείνων φίλτατος ἔσκεν, Ἀβυδόθι οἰκία ναίων·
 [τῷ μιν ἐεισάμενος προσέφη ἐκάεργος Ἀπόλλων·] 585

Ἔκτορ, τίς κέ σ' ἔτ' ἄλλος Ἀχαιῶν ταρβήσειεν;
 οἷον δὴ Μενέλαον ὑπέτρεσας, ὃς τοπάρους περ
 μαλθακὸς αἰχμητής· νῦν δ' οἴχεται οἷος αἰείρας
 νεκρὸν ὑπὲρ Τρώων, σὸν δ' ἔκτανε πιστὸν ἐταῖρον,
 ἐσθλὸν ἐνὶ προμάχοισι, Ποδῆν, υἱὸν Ἡετίωνος. 590

Ὡς φάτο· τὸν δ' ἄχεος νεφέλῃ ἐκάλυψε μέλαινα·
 βῆ δὲ δια προμάχων, κεκορυθμένος αἶθοπι χαλκῷ.
 καὶ τότε ἄρα Κρονίδης ἔλετ' αἰγίδα θυσσανόεσσαν,
 μαρμαρέην· Ἴδην δὲ κατὰ νεφέεσσι κάλυπεν,
 ἀστράψας δὲ, μάλα μεγάλ' ἔκτυπε, τὴν δ' ἐτίναξεν· 595
 νίκην δὲ Τρώεσσι δίδου, ἐφόβησε δ' Ἀχαιοὺς.

- Πρῶτος Πηνέλεως Βοιωτίας ἦρχε φόβοιο.
 βλήτο γὰρ ὦμον δουρί, πρόσσω τετραμμένος αἰεῖ,
 ἄκρον ἐπιλίγδην· γράψεν δέ οἱ ὀστέον ἄχρῃς
 600 αἰχμὴ Πουλυδάμαντος· ὃ γὰρ ῥ' ἔβαλε σχεδὸν ἐλθὼν.
 Αἰήτιον αὖθ' Ἑκτορ σχεδὸν οὐτάσε χεῖρ' ἐπὶ καρπῷ,
 υἱὸν Ἀλεκτρονόου μεγαθύμου, παῦσε δὲ χάρις·
 τρέσσε δὲ παπτήνας, ἐπεὶ οὐκέτι ἔλπετο θυμῷ,
 ἔγχος ἔχων ἐν χειρὶ μαχήσεσθαι Τρώεσσιν.
 605 Ἑκτορα δ' Ἰδομενεὺς μετὰ Αἰήτιον ὀρμηθέντα
 βεβλήκει θώρηκα κατὰ στήθος παρὰ μαζόν·
 ἐν καυλῷ δ' ἐάγη δολιχὸν δόρυ· τοὶ δ' ἐβόησαν
 Τρῶες· ὃ δ' Ἰδομενῆος ἀκόντισε Δευκαλίδας,
 δίφρῳ ἐφεσταότος· τοῦ μὲν ῥ' ἀπὸ τυτθὸν ἄμαρτεν
 610 αὐτὰρ ὃ Μηριόναο ὀπάονά θ' ἠνίοχόν τε,
 Κοίρανον, ὃς ῥ' ἐκ Λύκτου εὐκτιμένης ἔπειτ' αὐτῷ -
 πεζὸς γὰρ ταπρῶτα λιπὼν νέας ἀμφιελίσσας
 ἦλυθε, καὶ κε Τρῶσιν μέγα κράτος ἐγγυάλιξεν,
 εἰ μὴ Κοίρανος ὦκα ποδώκεας ἤλασεν ἵππους·
 615 καὶ τῷ μὲν φάος ἦλθεν, ἄμυνε δὲ νηλεὲς ἦμαρ·
 αὐτὸς δ' ὤλεσε θυμὸν ὑφ' Ἑκτορος ἀνδροφόνοιο -
 τὸν βάλ' ὑπὸ γναθμοῖο καὶ οὐάτος, ἐκ δ' ἄρ' ὀδόντας
 ὥσε δόρυ πρυμνόν, διὰ δὲ γλῶσσαν τάμε μέσσην.
 ἦριπε δ' ἐξ ὀχέων, κατὰ δ' ἠνία χεῦεν ἔραζε.
 620 καὶ τάγε Μηριόνης ἔλαβεν χεῖρεσσι φίλησιν
 κύνπας ἐκ πεδίοιο, καὶ Ἰδομενῆα προσήύδα·
 Μάστιγε νῦν, εἴως κε θοὰς ἐπὶ νῆας ἵκηαι·
 γιγνώσκεις δὲ καὶ αὐτός, ὅτ' οὐκέτι κάρτος Ἀχαιῶν.
 ὣς ἔφατ'· Ἰδομενεὺς δ' ἵμασεν καλλιτριχας ἵππους
 625 νῆας ἐπὶ γλαφυράς· δὴ γὰρ δέος ἔμπεσε θυμῷ.

Οὐδ' ἔλαθ' Αἴαντα μεγάλητορα καὶ Μενέλαον
 Ζεὺς, ὅτε δὴ Τρώεσσι δίδου ἑτεραλκέα νίκην.
 τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε μέγας Τελαμώνιος Αἴας·

ὦ πόποι, ἦδη μὲν κε, καὶ ὃς μάλα νήπιός ἐστιν,
 γνοίη, ὅτι Τρώεσσι πατήρ Ζεὺς αὐτὸς ἀρήγει. 630

τῶν μὲν γὰρ πάντων βέλε' ἄπτεται, ὅστις ἀφείη,
 ἢ κακός, ἢ ἀγαθός· Ζεὺς δ' ἔμπης πάντ' ἰθύνει·
 ἡμῖν δ' αὐτως πᾶσιν ἐτώσια πίπτει ἔραζε.

ἀλλ' ἄγετ', αὐτοὶ περ φραζώμεθα μῆτιν ἀρίστην,
 ἡμὲν ὅπως τὸν νεκρὸν ἐρύσσομεν, ἡδὲ καὶ αὐτοὶ 635
 χάρμα φίλοις ἐτάροισι γενώμεθα νοστήσαντες·

οἳ που δεῦρ' ὀρόωντες ἀκηχέδατ', οὐδ' ἔτι φασὶν
 ἔκτορος ἀνδροφόνοιο μένος καὶ χεῖρας ἀάπτους
 σχήσεσθ', ἀλλ' ἐν νηυσὶ μελαίνησιν πεσέεσθαι.

εἴη δ', ὅστις ἐταῖρος ἀπαγγεῖλειε τάχιστα 640

Πηλεΐδῃ· ἐπεὶ οὐ μιν οἶομαι οὐδὲ πεπύσθαι
 λυγρῆς ἀγγελίης, ὅτι οἳ φίλος ὦλεθ' ἐταῖρος.
 ἀλλ' οὐπὲρ δύναμαι ἰδέειν τοιοῦτον Ἀχαιῶν·

ἥερι γὰρ κατέχονται ὁμῶς αὐτοὶ τε καὶ ἵπποι.
 Ζεῦ πάτερ, ἀλλὰ σὺ ῥῦσαι ὑπ' ἥερος νῆας Ἀχαιῶν, 645

ποίησον δ' αἴθρην, δὸς δ' ὀφθαλμοῖσιν ἰδέσθαι·
 ἐν δὲ φάει καὶ ὀλεσσον, ἐπεὶ νῦν τοι εὖαδεν οὕτως!

ὦς φάτο· τὸν δὲ πατήρ ὀλοφύρατο δακρυχέοντα·
 αὐτίκα δ' ἥερα μὲν σκέδασεν, καὶ ἀπῶσεν ὀμίχλην·

ἥελιος δ' ἐπέλαμψε, μάχη δ' ἐπὶ πᾶσα φαάνθη· 650
 καὶ τότε ἄρ' Αἴας εἶπε βοὴν ἀγαθὸν Μενέλαον·

Σκέπτεο νῦν, Μενέλαε Διοτρεφές, αἶ' κεν ἴδῃαι
 ζῶν ἔτ' Ἀντίλοχον, μεγαθύμου Νέστορος υἱόν·
 ὅτρυνον δ' Ἀχιλῆϊ δαΐφρονι θᾶσσον ἰόντα

655 εἰπεῖν, ὅτι ῥά οἱ πολὺν φίλτατος ὦλεθ' ἐταῖρος.

Ὡς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος.
βῆ δ' ἰέναι, ὥς τις τε λέων ἀπὸ μεσσανύλοιο,
ὅστ' ἐπεὶ ἄρ' κε κάμησι κύνας τ' ἀνδρας τ' ἐρεθίζων,
οἶτε μιν οὐκ εἰῶσι βοῶν ἐκ πῖαρος ἐλέσθαι,

660 πάννηχοι ἐγρήσσοντες· ὁ δὲ κρειῶν ἐρατίζων
ἰθύει, ἀλλ' οὐτι πρήσσει· θαμέες γὰρ ἄκοντες
ἀντίοι αἵσσουσι θρασείων ἀπὸ χειρῶν,
καίόμεναί τε δεταί, τάς τε τρεῖ ἐσσύμενός περ·
ἦωθεν δ' ἀπονόσφιν ἔβη τετιηότι θυμῷ·

665 ὥς ἀπὸ Πατρόκλοιο βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος
ἦε πολλ' ἀέκων· περὶ γὰρ διέ, μή μιν Ἀχαιοὶ
ἀργαλέον πρὸ φόβοιο ἔλωρ δηϊόισι λίποιν.
πολλὰ δὲ Μηριόνη τε καὶ Αἰάντεσσ' ἐπέτελλεν·
Αἴαντ', Ἀργείων ἡγήτορε, Μηριόνη τε,

670 νῦν τις ἐνηείης Πατροκλῆος δειλοῖο
μνησάσθω· πᾶσιν γὰρ ἐπίστατο μέλιχος εἶναι,
ζωὸς ἔων· νῦν αὖ θάνατος καὶ μοῖρα κιχάνει.

Ὡς ἄρα φωνήσας ἀπέβη ξανθὸς Μενέλαος,
πάντοσε παπταίνων, ὥστ' αἰετός, ὃν ῥά τέ φασιν

675 ὀξύτατον δέρεσθαι ὑπουρανίων πετεηνῶν,
ὄντε, καὶ ὑψόθ' ἐόντα, πόδας ταχὺς οὐκ ἔλαθε πτώξ,
θάμνω ὑπ' ἀμφικόμῳ κατακείμενος· ἀλλὰ τ' ἐπ' αὐτῷ
ἔσσυτο, καὶ τέ μιν ὦκα λαβὼν ἐξείλετο θυμόν·
ὥς τότε σοί, Μενέλαε Διοτρεφές, ὅσσε φανεῶν

680 πάντοσε δινείσθην, πολέων κατὰ ἔθνος ἐταίρων,
εἴ που Νέστορος υἱὸν ἔτι ζῶντα ἴδοιο.

τὸν δὲ μάλ' αἰψ' ἐνόησε μάχης ἐπ' ἀριστερὰ πάσης,
θαρσύνονθ' ἐτάρους, καὶ ἐποτρύνοντα μάχεσθαι·

ἄγχοῦ δ' ἰστάμενος προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·

Ἀντίλοχ', εἰ δ', ἄγε δεῦρο, Διοτρεφές, ὄφρα πύθῃαι 685
λυγρῆς ἀγγελίης, ἣ μὴ ὥφελλε γενέσθαι.

ἦδη μὲν σὲ καὶ αὐτὸν οἶομαι εἰσορόωντα
γινώσκειν, ὅτι πῆμα θεὸς Δαναοῖσι κυλίνδει,
νίκη δὲ Τρώων· πέφαται δ' ὠριστος Ἀχαιῶν,
Πάτροκλος, μεγάλη δὲ ποθὴ Δαναοῖσι τέτυκται. 690

ἀλλὰ σύγ' αἰψ' Ἀχιλῆϊ, θεῶν ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,
εἰπεῖν, αἵ κε τάχιστα νέκυν ἐπὶ νῆα σαώσῃ
γυμνόν· ἀτὰρ τάγε τεύχε' ἔχει κορυθαίολος Ἑκτωρ.

ὣς ἔφατ'· Ἀντίλοχος δὲ κατέστνυγε, μῦθον ἀκούσας.
δὴν δέ μιν ἀμφασίῃ ἐπέων λάβε· τῷ δέ οἱ ὅσση 695
δακρυόφι πλησθεν, θαλερὴ δέ οἱ ἔσχετο φωνή.

ἀλλ' οὐδ' ὥς Μενελάου ἐφημοσύνης ἀμέλησεν·
βῆ δὲ θεῖν, τὰ δὲ τεύχε' ἀμύμονι δῶκεν ἑταίρῳ,
Λαοδόκῳ, ὃς οἱ σχεδὸν ἔστρεφε μώνυχας ἵππους.
τὸν μὲν δακρυχέοντα πόδες φέρον ἐκ πολέμοιο, 700

Πηλεΐδῃ Ἀχιλῆϊ κακὸν ἔπος ἀγγελέοντα.

Οὐδ' ἄρα σοί, Μενέλαε Διοτρεφές, ἦθελε θυμὸς
τειρομένοις ἐτάροισιν ἀμυνέμεν, ἔνθεν ἀπῆλθεν
Ἀντίλοχος, μεγάλη δὲ ποθὴ Πυλίοισιν ἐτύχθη·
ἀλλ' ὅγε τοῖσιν μὲν Θρασυμήδεα δῖον ἀνῆκεν, 705
αὐτὸς δ' αὖτ' ἐπὶ Πατρόκλῳ ἥρωϊ βεβήκει·

στῇ δὲ παρ' Αἰάντεσσι θεῶν, εἶθαρ δὲ προσηύδα·

Κεῖνον μὲν δὴ νηυσὶν ἐπιπροέηκα θοῇσιν,
ἐλθεῖν εἰς Ἀχιλῆα πόδας ταχύν· οὐδέ μιν οἶω
νῦν ἵεναι, μάλα περ κεχολωμένον Ἑκτορι δῖῳ· 710
οὐ γάρ πως ἂν γυμνὸς ἐὼν Τρώεσσι μάχοιτο.

ἡμεῖς δ' αὐτοὶ περ φραζώμεθα μῆτιν ἀρίστην,

ἡμὲν ὅπως τὸν νεκρὸν ἐρύσσομεν, ἡδὲ καὶ αὐτοὶ
Τρώων ἐξ ἐνοπῆς θάνατον καὶ Κῆρα φύγωμεν.

715 Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα μέγας Τελαμώνιος Αἴας·
πάντα κατ' αἶσαν ἔειπες, ἄγακλεὲς ὦ Μενέλαε·
ἀλλὰ σὺ μὲν καὶ Μηριόνης ὑποδύντε μάλ' ὦκα,
νεκρὸν αἰείραντες φέρετ' ἐκ πόνου. αὐτὰρ ὅπισθεν
νώϊ μαχησόμεθα Τρωσὶν τε καὶ Ἑκτορι δίῳ

720 ἴσον θυμὸν ἔχοντες, ὁμώνυμοι, οἳ τοπάρους περ
μῖμνομεν ὄξυν Ἄρηα παρ' ἀλλήλοισι μένοντες.

Ὡς ἔφαθ'· οἳ δ' ἄρα νεκρὸν ἀπὸ χθονὸς ἀγκάζοντο
ὑψι μάλα μεγάλως· ἐπὶ δ' ἴαχε λαὸς ὅπισθεν
Τρωϊκός, ὡς εἶδοντο νέκυν αἰείροντας Ἀχαιοὺς.

725 Ἴθυσαν δὲ κύνεσσιν εἰοικότες, οἷτ' ἐπὶ κάρῳ
βλημένῳ αἶΐωσι πρὸ κούρων θηρητήρων·
ἕως μὲν γάρ τε θέουσι, διαρῥαῖσαι μεμαῶτες,
ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐν τοῖσιν ἐλίξεται, ἀλκὴ πεποιθώς,
ἄψ τ' ἀνεχώρησαν, διὰ τ' ἔτρεσαν ἄλλυδις ἄλλος·

730 ὡς Τρῶες εἶως μὲν ὁμιλαδὸν αἰὲν ἔποντο,
νύσσοντες ξίφεσιν τε καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισιν·
ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' Αἴαντε μεταστρεφθέντε κατ' αὐτοὺς
σταίησαν, τῶν δὲ τράπετο χροῶς, οὐδέ τις ἔτλη
πρόσσω αἶΐας, περὶ νεκροῦ δηριάσθαι.

735 Ὡς οἷγε μεμαῶτε νέκυν φέρον ἐκ πολέμοιο
νῆας ἔπι γλαφυράς· ἐπὶ δὲ πτόλεμος τέτατό σφιν
ἄγριος, ἥντε πῦρ, τότ' ἐπεσσύμενον πόλιν ἀνδρῶν
ὀρμενον ἐξαίφνης φλεγέθει, μινύθουσι δὲ οἴκοι
ἐν σέλαϊ μεγάλῳ· τὸ δ' ἐπιβρέμει ἴς ἀνέμοιο·

740 ὡς μὲν τοῖς ἵππων τε καὶ ἀνδρῶν αἰχμητάων
ἄζηχῆς ὀρυμαγδὸς ἐπήϊεν ἐρχομένοισιν.

οἳ δ', ὥςθ' ἡμίονοι, κρατερὸν μένος ἀμφιβαλόντες,
 ἔλκωσ' ἐξ ὄρεος κατὰ παιπαλόεσσαν ἀταρπὸν
 ἢ δοκόν, ἥδ' ὄρου μέγα νήϊον· ἐν δέ τε θυμὸς
 τείρεθ' ὁμοῦ καμάτῳ τε καὶ ἰδρῶ σπενδόντεσσιν· 745
 ὥς οἴγε μεμαῶτε νέκυν φέρον. αὐτὰρ ὀπισθεν
 Αἴαντ' ἰσχανέτην, ὥς τε πρὸν ἰσχάνει ὕδωρ
 ὑλήεις, πεδίοιο διαπρύσιον τετυχηκώς·
 ὅς τε καὶ ἰφθίμων ποταμῶν ἀλεγεινὰ ῥέεθρα
 ἵσχει, ἄφαρ δέ τε πᾶσι ῥόον πεδλίονδε τίθησιν, 750
 πλάζων· οὐδέ τί μιν σθένει ῥηγνῦσι ῥέοντες·
 ὥς αἰεὶ Αἴαντες μάχην ἀνέεργον ὀπίσσω
 Τρώων· οἳ δ' ἅμ' ἔποντο, δύω δ' ἐν τοῖσι μάλιστα,
 Αἰνείας τ' Ἀγχισιάδης καὶ φαίδιμος Ἑκτωρ.
 τῶν δ', ὥς τε ψαρῶν νέφος ἔρχεται ἢ κολοιῶν, 755
 οὔλον κεκλήγοντες, ὅτε προΐδωσιν ἰόντα
 κίρκον, ὅτε σμικρῇσι φόνον φέρει ὀρνίθεσσιν·
 ὥς ἄρ' ὑπ' Αἰνεία τε καὶ Ἑκτορι κοῦροι Ἀχαιῶν
 οὔλον κεκλήγοντες ἴσαν, λήθοντο δὲ χάρις.
 πολλὰ δὲ τεύχεα καλὰ πέσον περὶ τ' ἀμφί τε τάφρον, 760
 φευγόντων Δαναῶν· πολέμου δ' οὐ γίγνεται ἔρως.

